

אנך מביאים כאן מילותיהם של ג'וני - מזכיר המשק וציון חברו לכחה .

למעלה מעשרים שנה היינו עדים למאבק על הקיום שהדהים אותנו בשל הכוחות האנושיים שהוא חשף. ארנון הילד, הנער והגבר, שחולי ממאיר כרטם בגפיו, סרב להכנע, נלחם באיתנות וגילה כוחות אדירים גלומים בתוכו. ואמצעיו הפשוטים הועילו לו זמן רב ודכאו את האויב, מנעו ממנו התקדמות. במה נלחם? בכח-הרצון לחיות, ביכולת לחייך ולצחוק, בכשרון הבלתי-רגיל למצוא את החן ואת החיובי בחיים. התרשמנו מן האופטימיות שלו; ואת מה שהוא קבל באהבה מן העולם הוא החזיר לנו למזכרת עולמים. ציוריו השופעים אור ונעם, שלווה ושלמות - הם איזה שהוא בטוי אישי לחויית האידיליה שהוא ראה בעיני רוחו ורשם עבורנו.

את כח העמידה הוא שאב מפרנק וג'ין ההורים היקרים, ומכל בני המשפחה, שכה הרבה פעלו כדי לסייע לארנון במאבקו. גם כאן התגלתה דבקות למטרה שמאין כמוה - דבקות שבכפר הנשיא הייחה למופת לדורות.

סמל המסירות - אלה הם פרנק וג'ין

סמל כח-רצון - זהו ארנון.

וכך הוא נשאר בזכרוננו - החיובי, המחייך, היוצר, החביב. אתכם, ג'ין ופרנק, נתחלק בזכרונות אלה, ובעת הזאת אתכם נתחלק בצער.

על מקומו יבוא בשלום.